

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ikke vil overveje en ting, vil man selvfølgelig heller ikke foranstalte særlige undersøgelser af den. Derfor foreligger der ikke noget på dette område, og der vil heller ikke fra min side blive foretaget sådanne undersøgelser.

Ja, dette svar gælder også hr. Juul Madsen, som var inde på noget af det samme, men samtidig også nævnte sidelinjerne. Hr. Juul Madsen ved jo, at der i øjeblikket er et forslag til behandling i udvalg om nedlæggelse af visse sidelinjer, og jeg har tidligere sagt, at vi er indstillet på automatisk at nedlægge sådanne sidelinjer, som vi mener det er uøkonomisk at opretholde.

Hr. Arne Larsen udtrykte forundring over, at der var gået så lang tid, inden man havde foretaget det, som vi nu er i lag med i henhold til lovforslaget, og det synes jeg i og for sig også godt man kan have ret til at forunde sig over. Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at koncessionen jo løb på 80 år, og da jeg for en del år siden blev opmærksom på dette forhold og prøvede at få det ændret, mente man ikke i finansministeriet, at der var grundlag for at foretage noget, før koncessionen udløb. Man mente, det var underkastet en vis tvivl, om det lod sig gøre, og man henstillede, at jeg ventede, og det er derfor, lovforslaget først kommer på nuværende tidspunkt.

Holmberg: Ministeren havde en lidt syrlig bemærkning i anledning af, at jeg havde draget andre ting ind i debatten. Jeg mener, det er ganske naturligt, når vi drøfter DSB, at vi så spørger, hvordan det er gået, når vi et par år i forvejen har haft en lignende debat.

Det er rigtigt, at det er gældende praksis med hensyn til stempelafgifter, lad det nu være, men det er måske ikke særlig fair over for private. Her er det et spørgsmål om bogholderi, men det betyder ganske enkelt, at hvis staten køber, får den det relativt billigere, end hvis det var private, der købte.

Vi er knap nok enige om, kan jeg forstå, den afvisning, som jeg mener ministeren gav sidste år. Jeg har ikke Folketingstidende lige ved hånden, men vi drøftede det sidste

år, og ministeren gav udtryk for det, han forstod ved koncession: at det var staten, der skulle overtage det hele. Men det er lige så rigtigt, at det stod i mindretalsindstillingen, at vi opfordrede ministeren til at lade foranstalte en undersøgelse, som folketinget senere kunne drøfte. Det vil altså sige, at ministeren afviser at lade foretage en sådan undersøgelse. Jeg mener, det var det, der fremgik af debatten sidste år; men hvis det stadig er ministerens mening at afvise dette, skønt et meget stort mindretal har ønsket det, kan det være, at mindretallet kan blive lidt større, hvorefter vi kan pålægge ministeren at foretage en undersøgelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg vil gøre hr. Holmberg opmærksom på, at fordi et mindretal udtaler et ønske, er en minister ikke pligtig at rette sig efter dette ønske. Hvis et flertal i folketinget udtaler et sådant ønske, mener jeg en minister er forpligtet til det.

Jeg har i og for sig principielt ikke noget mod at følge spørgsmål op, som mindretallet rejser, hvis jeg mener, der er rimelighed og fornuft i det. Men jeg har ikke ment det rimeligt og fornuftigt at undersøge spørgsmålet om et koncessioneret selskab, når man ikke virkelig vil lave et sådant. Derfor spørger jeg hr. Holmberg: er man villig til fra venstres side at gå ind i en undersøgelse af spørgsmålet om et koncessioneret selskab under den form, at statsbanerne får lov til at drive al trafik i Danmark?

Holmberg: Nej, som svar til den højtærede minister vil jeg sige, at vi er ikke villige til, at det skal være på det nævnte grundlag. Men vi vil meget gerne have startet en undersøgelse, så vi kunne få en debat derom. Vi har jo drøftet det før, og i det hele taget, det står ikke skrevet nogen steder, hvor vi skal havne. Vi ønsker en undersøgelse af hele problemet. Når vi ved, at Danmarks største vognmandsforretning giver det kæmpemæssige underskud, den giver, må der, som jeg sagde, være lidt at undersøge hist og her. Det var da rimeligt med en undersøgelse, uden at der på forhånd tages stilling til, hvor vi skal havne.